

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o **maloletého F. M.**, bývajúceho u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach, pracoviskom Košice I, dieťa rodičov JUDr. I. K., bývajúcej v K. a K. M., bývajúceho v K., o **zvýšenie výživného, o vznesenej námietke zaujatosti**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 21 P 161/2010, o dovolaní matky maloletého proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 2. februára 2012 sp. zn. 1 NcC 1/2012, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaní **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach uznesením z 2. februára 2012 sp. zn. 1 NcC 1/2012 vrátil vec súdu prvého stupňa ako bezdôvodne predloženú. Rozhodnutie odôvodnil tým, že matka maloletého vzniesla námietku zaujatosti opätovne z tých istých dôvodov, pričom súd už vo veci rozhodol uznesením z 23. februára 2011 sp. zn. 8 NcC 7/2011 (Mgr. G. P. nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci).

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala matka maloletého dovolanie. Žiadala, aby dovolací súd vznesenej námietke zaujatosti vyhovel. Uviedla, že Mgr. P. nie je schopná nezaujato rozhodnúť predmetnú vec, pretože v tomto konaní ide o revíziu jej pôvodného rozhodnutia. Sudkyňa má osobný záujem na tom, aby nik neposudzoval, či porušila svoje povinnosti na ujmu maloletého alebo nie.

K dovolaniu sa písomne vyjadril kolízny opatrovník. Uviedol, že pracovník, ktorý je v súčasnej dobe poverený zastupovaním maloletého, nie je oprávnený vyjadrovať sa k priebehu konania a zaujatosti sudkyne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať v zmysle ustanovenia § 103 O.s.p. a dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť a preto treba dovolacie konanie zastaviť.

I keď Občiansky súdny poriadok výslovne nevypočítava procesné podmienky konania, možno z neho vyvodiť, že procesné podmienky sú také vlastnosti súdu a účastníkov konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Na strane súdu k podmienkam konania patria také jeho vlastnosti, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu konať a vydať rozhodnutie. Takouto vlastnosťou je nepochybne aj funkčná príslušnosť, úprava ktorej dáva odpoveď na otázku, ktorý súd je príslušný konať a rozhodovať o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie (i rozhodnutie) určitej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Ustanovenie § 103 O.s.p. ukladá súdu povinnosť kedykoľvek za konania prihliadať na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). Ak v konaní vyjde najavo taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O.s.p.).

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia **odvolacieho súdu**, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že dovolaním možno napadnúť iba právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, teda len rozhodnutia, ktoré sú výsledkom prieskumnej činnosti odvolacieho súdu. Občianske súdne konanie je dvojinštančné. Riadny opravný prostriedok môže byť uplatnený len u jediného súdu vyššieho stupňa. Funkčná príslušnosť súdov v druhom stupni súdneho konania je upravená tak, že o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov rozhodujú krajské sudy (§ 10 ods. 1 O.s.p.) a o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa (v konaniach uvedených v § 9 ods. 2

O.s.p.) rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10 ods. 2 O.s.p.). Iné rozhodnutia krajských súdov alebo najvyššieho súdu nie sú preto spôsobilými predmetmi dovolania.

Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť súdu, ktorý by rozhodoval o dovolaniach proti rozhodnutiam, ktoré neboli vydané odvolacím súdom v inštančnom postupe. Funkčnú príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky určuje len na rozhodovanie o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa (§ 10 ods. 2 O.s.p.), ďalej na rozhodovanie o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov odvolacích (§ 10a ods. 1 O.s.p.), na rozhodovanie o dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho (§ 10a ods. 2 O.s.p.), na rozhodovanie o mimoriadnych dovolaniach proti rozhodnutiam súdov (§ 10a ods. 3 O.s.p.) a napokon na rozhodovanie o mimoriadnych dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu (§ 10a ods. 4 O.s.p.).

O žiadny z vyššie uvedených prípadov v predmetnej veci nejde. Dovolanie (resp. opravný prostriedok) matky maloletého totiž smeruje proti uzneseniu, ktorým Krajský súd v Košiciach vrátil vec súdu prvého stupňa ako bezdôvodne predloženú. Krajský súd tu teda nerozhodol ako súd, ktorého rozhodnutie by bolo spôsobilé tvoriť predmet ďalšieho dovolacieho konania, ani odvolacieho konania v zmysle citovaných zákonných ustanovení.

So zreteľom na uvedené treba vyvodit', že na prejednanie dovolania podaného matkou maloletého Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky chýba funkčná príslušnosť. Chýbajúca funkčná príslušnosť predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienok konania, pre ktorú bolo treba dovolacie konanie zastaviť podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 243c O.s.p.

O trovách dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa ustanovenia § 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/, c/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, keď konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu bolo zastavené.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. mája 2012

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová